

CARTEA 1 SAMUEL DINTR-O PRIVIRE

Referință: 1:1 _____ 4:1 _____ 8:1 _____ 13:1 _____ 15:10 _____ 31:13

Împărțire	Prima schimbare de conducere: Eli-Samuel	Activitatea de judecător a lui Samuel	A doua schimbare a conducerii: Samuel-Saul	Domnia lui Saul	A treia schimbare de conducere: Saul-David
Subiect	Declinul judecătorilor		Apariția regilor		
	Eli	Samuel	Saul		David
Locație	Canaan				
Timp	Cca 94 de ani				

SAMUEL

Povestea lui Samuel începe târziu în perioada turbulentă a judecătorilor, pe când Eli era preotul-judecător al lui Israel. Nașterea lui Samuel și chemarea sa timpurie din partea lui Dumnezeu sunt consemnate în capitolele 1–3. Datorită receptivității sale față de cuvântul lui Dumnezeu (3:19), Samuel a fost confirmat ca profet într-o perioadă în care „cuvântul Domnului era rar” (3:1).

Corupția care avea loc la Cortul din Silo, a fiilor lui Eli, niște stricați notorii, a dus la pierderea unei bătălii importante cu filistenii (4:1–11). Chivotul legământului a fost pierdut și luat de dușmani; preoția a fost întreruptă prin moartea lui Eli și a fiilor lui, și slava lui Dumnezeu s-a îndepărtat de Cort (4:21).

Samuel și-a început activitatea ca ultimul judecător și ca primul în ordinul profeților (Fa. 3:24). Lucrarea sa profetică (7:3–17) a condus la o trezire în Israel, la recuperarea chivotului legământului și la înfrângerea filistenilor.

Când Samuel a îmbătrânit, iar fiii lui s-au dovedit a fi judecători nedreți, poporul a cerut un rege „cum au toate neamurile” (8:5).

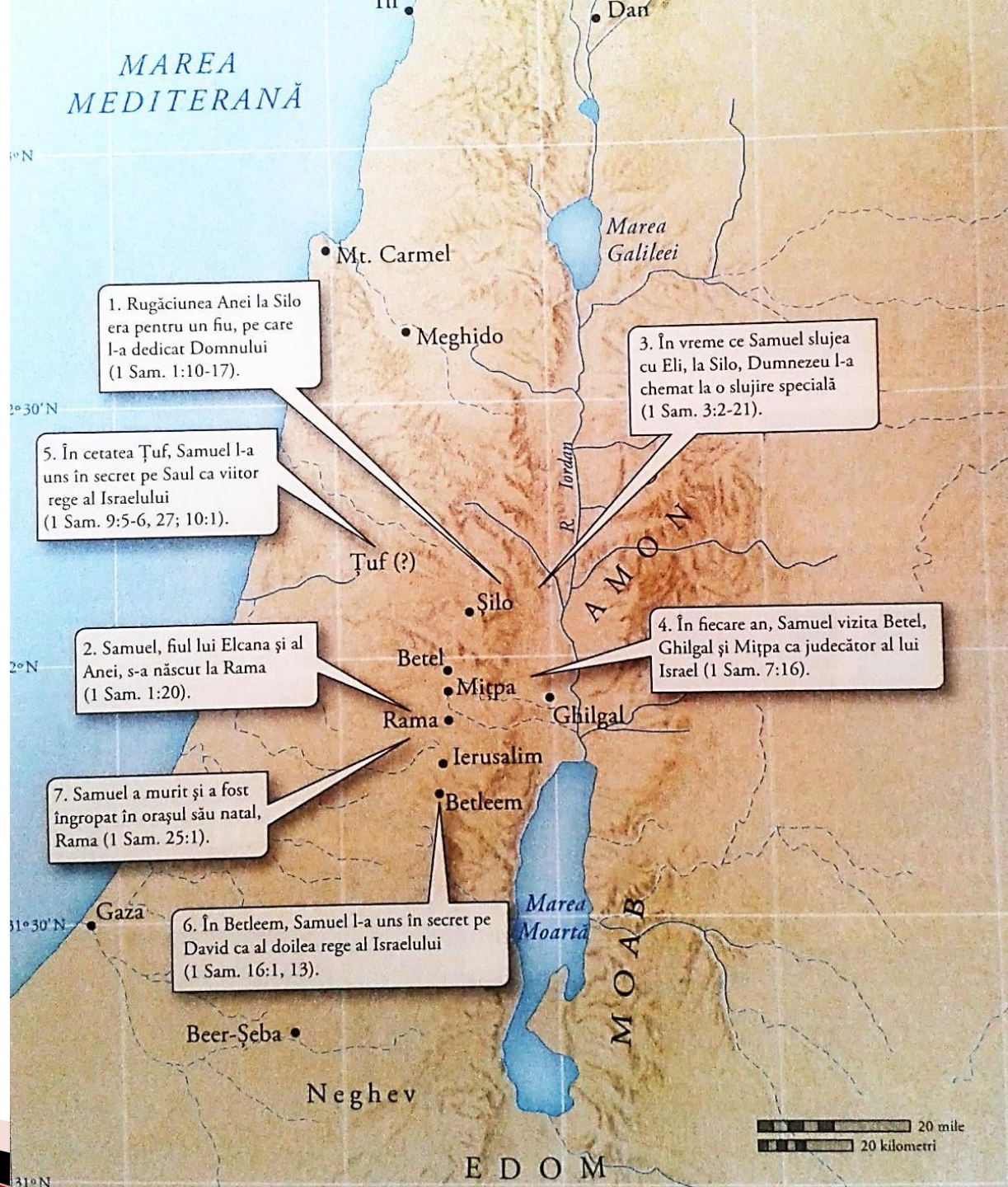
Samuel a avertizat poporul despre pericolul monarhiei, dar a urmat porunca lui Dumnezeu și l-a uns pe Saul ca rege (10:1).

Când Dumnezeu l-a respins pe Saul din pricina neascultării sale, Dumnezeu l-a trimis pe Samuel să-l ungă pe David drept rege viitor al Israelului (16:1–13).

După aceasta, bătrânul Samuel s-a întors la casa lui din Rama, unde a murit în ultima parte a domniei lui Saul (25:1).

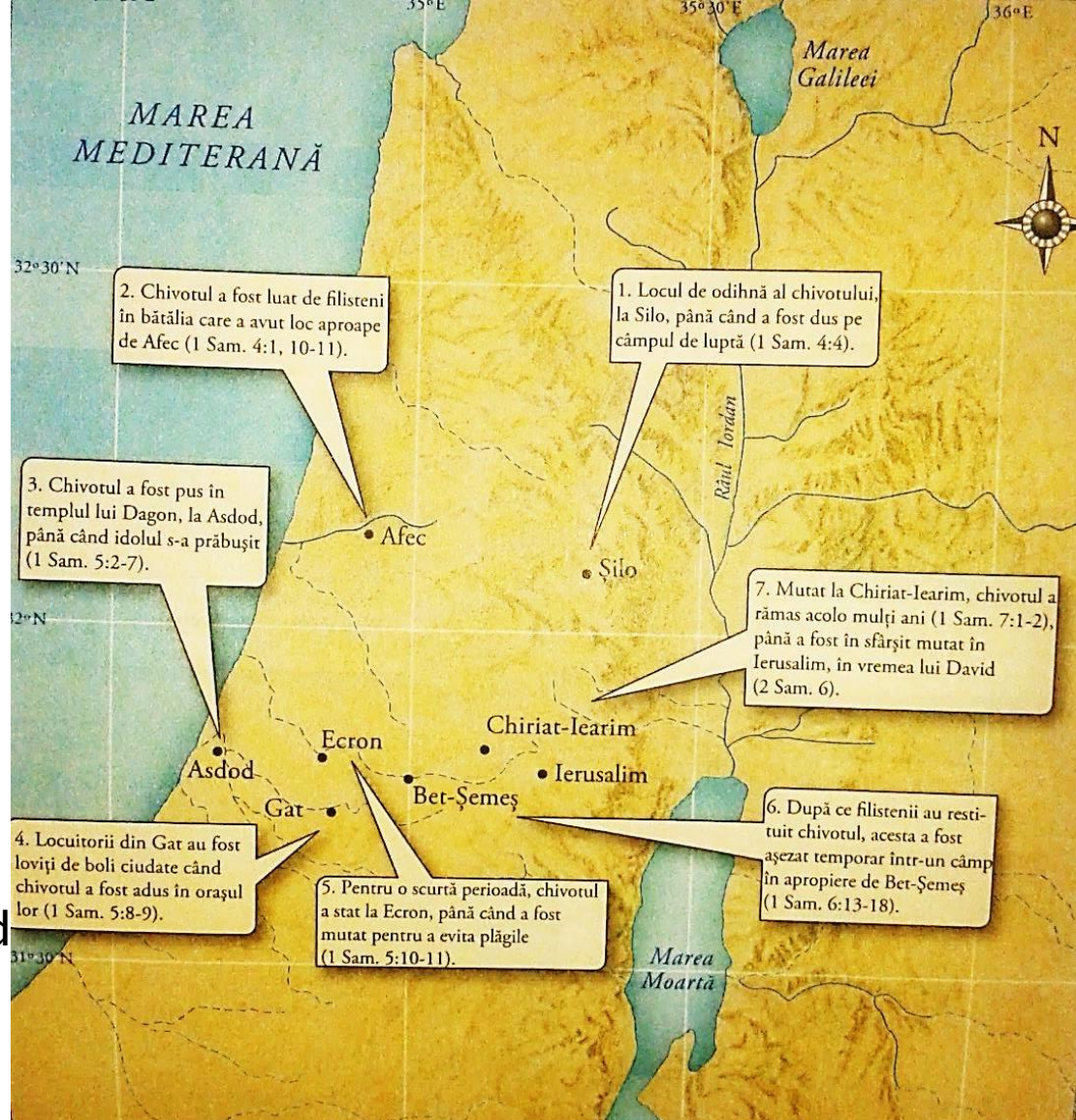
VIAȚA ȘI LUCRAREA LUI SAMUEL

Samuel este un prototip al lui Cristos prin faptul că a fost profet, preot și judecător. Foarte respectat de popor, el a fost instrumentul folosit de Dumnezeu pentru a introduce o nouă etapă în istoria lui Israel.

LUAREA ÎN CAPTIVITATE A CHIVOTULUI LEGĂMÂNTULUI

► Chivotul legământului, un scrin sacru portabil, era cel mai sfânt obiect din Cort și din Templu. Acesta simboliza prezența lui Dumnezeu și legământul făcut de El cu poporul Israel. Crezând că prezența chivotului îi va proteja în luptă, armata Israelului a dus scrinul sacru pe câmpul de luptă în bătălia cu filistenii. Filistenii au pus mâna pe chivot, însă au fost nerăbdători să-l returneze, când s-au văzut loviți de o serie de plăgi din pricina lui.

Chivotul Legământului, Chivotul Legii, Chivotul lui Dumnezeu este un obiect descris în Biblie, care conține tăblițele de lut cu *Cele zece porunci* primite de Moise pe muntele Sinai, *toiagul lui Aaron* și o cantitate mică de *mana*, hrana cu care s-ar fi hrănit evreii timp de 40 de ani în deșert.

AMENINȚAREA DIN PARTEA FILISTENILOR

În cea mai mare parte a acestei perioade, filistenii războinici aflați de-a lungul coastei mării Mediterane au dominat scena. Acești oameni, din al căror nume provine termenul „Palestina” erau invadatori originari din Grecia și din insula Creta, care au pornit spre vest. Filistenii din Canaan au avut tendința să adopte cultura și religia canaaniților nativi peste care domneau. Astfel, zeitățile filistene descrise în Vechiul Testament (ex.: 5:2-5) sunt de fapt zei canaaniți.

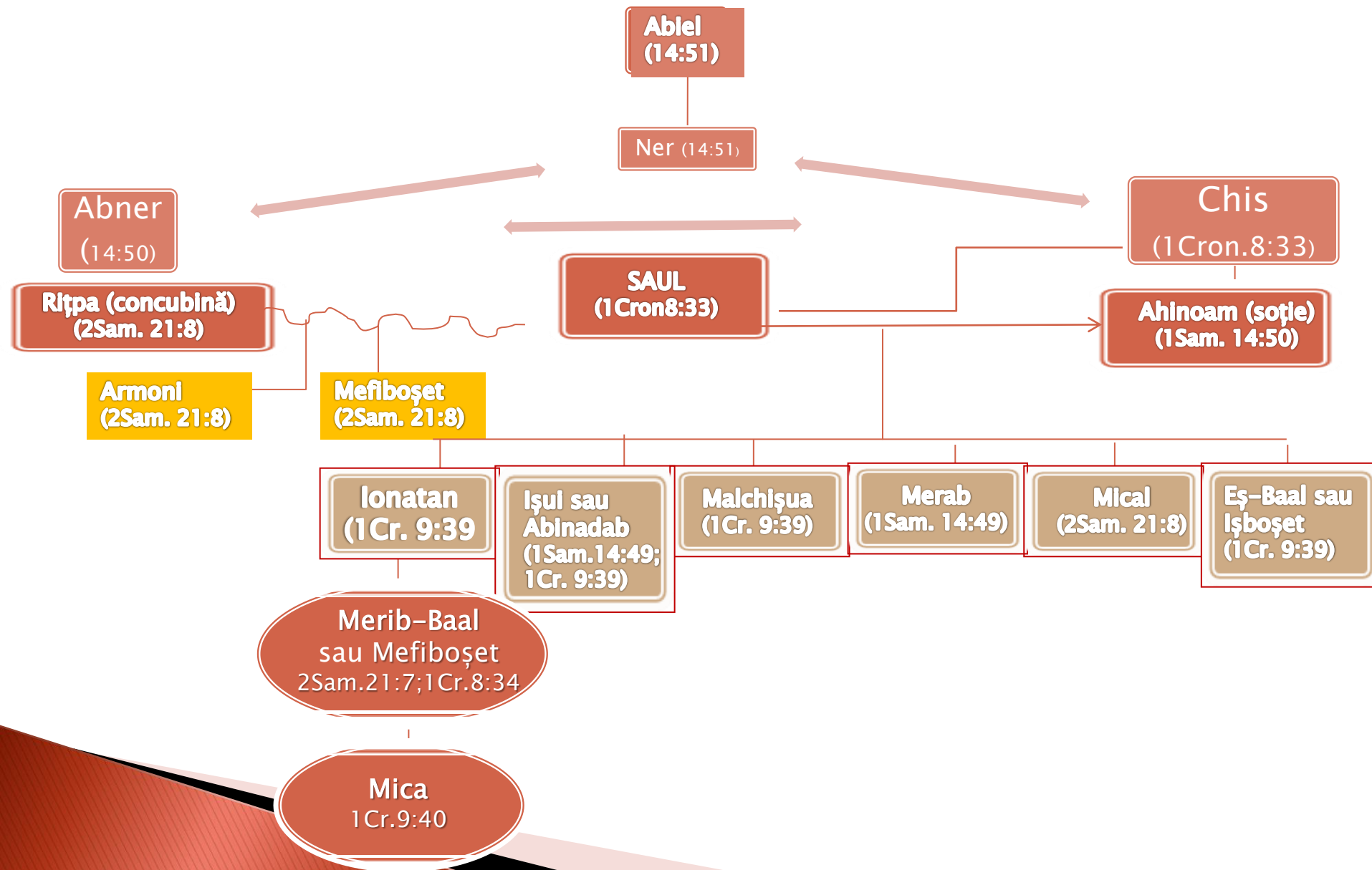
FILISTENII

Filistenii au locuit în zonele costale joase, iar regiunile deluroase unde locuiau majoritatea israeliților îi protejau de cucerire totală din partea filistenilor războinici. Folosirea inovatoare a fierului de către filistenii din Orientul Mijlociu este adusă ca explicație pentru dominarea lor timpurie în zona aceea (13:19–22), iar amenințarea continuă din partea filistenilor a fost unul dintre factorii importanți care au dat naștere dorinței Israelului de a avea un rege care să-l conducă.

Din pricina neascultării, Saul a avut doar succes militar parțial împotriva filistenilor și a murit în lupta de pe muntele Ghilboa. Mai târziu, când David a reușit în cele din urmă să-i subjuge, regele și-a croit drumul spre instaurarea împărăției.

ARBORELE GENEALOGIC AL LUI SAUL

SAUL

- ▶ Povestea lui Saul, una dintre cele mai triste din Vechiul Testament, are un început bun, dar se sfârșește printr-un eșec rușinos. Uns de profetul Samuel ca răspuns al Domnului față de cererea Israelului de a avea un rege (10:1), Saul s-a bucurat de succes militar la început (11:1-11), însă una dintre victoriile asupra filistenilor a fost întunecată de aroganța sa de a aduce Domnului o jertfă în lipsa lui Samuel (13:8-14). Din pricina acestei fărădelegi, Samuel l-a avertizat pe Saul că domnia sa nu va dura. Greșeala lui Saul de a nu-i distruge complet pe amaleciți și posesiunile lor (15:9), în neascultare flagrantă a poruncii lui Dumnezeu, a avut ca rezultat faptul că Dumnezeu l-a trimis pe Samuel să-l ungă succesor al lui Saul pe tânărul păstor David (16:1-13).
- ▶ Respins de Dumnezeu, tulburat de spiritele rele și înspăimântat de succesul lui David, Saul a alunecat treptat în nebunie și a încercat în repetate rânduri să-l ucidă pe David. Situația forțelor armate ale lui Saul s-a înrăutățit și, în disperarea lui, Saul a recurs la consultarea duhului lui Samuel printr-o vrăjitoare (28:7-25). În următoarea zi, Saul a ieșit pe câmpul de luptă împotriva filistenilor și, fiind grav rănit, s-a sinucis (31:1-6).

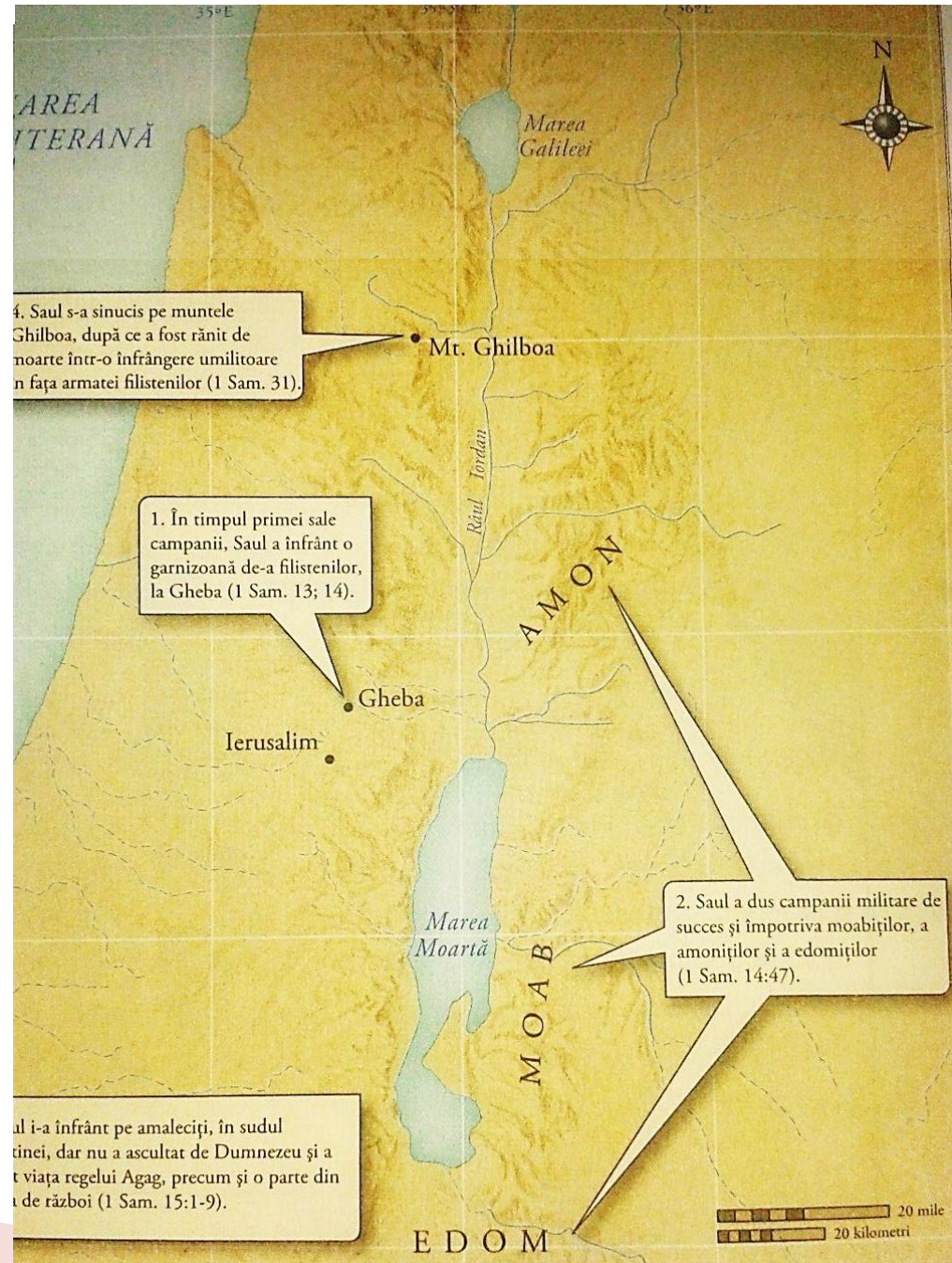
DECLINUL ȘI PRĂBUȘIREA REGELUI SAUL

CAUZE	REZULTATE
O jertfă arogantă	Prevestirea pierderii împărăției (13:14)
Un blestem prostesc	Blestemul cade asupra lui Ioanatan (14:24;44)
L-a cruțat pe Agag și turmele lui	Pierderea împărăției (15:28)
A pierdut părtășia cu Dumnezeu	Rugăciune căreia nu i se răspunde (28:6)
A consultat o vrăjitoare	Prezicerea sentinței (28:19)
S-a sinucis	Sfârșitul dinastiei (31:4,6)

CAMPANIILE MILITARE ALE LUI SAUL

Ca prim rege al regatului unit al Israelului, responsabilitatea numărul 1 a lui Saul era să-i subjuge pe dușmanii națiunii. La început, a câștigat câteva bătălii decisive.

Dar campaniile sale s-au prăbușit când și-a îndreptat atenția spre David, încercând să măture de pe fața pământului ceea ce el percepea drept amenințare la puterea sa. În cele din urmă, Saul și fiii săi au fost omorâți de filistenii.

ÎNAINTE CA DAVID SĂ AJUNGĂ ÎMPĂRAT

David l-a înfrânt pe uriașul Goliat în apropiere de Soco (cap. 17). Odată ce mânia lui Saul s-a aprins împotriva păstorului-soldat David, acesta a fugit dinaintea lui Saul și a plecat la Adulam. Ducându-și familia în siguranța Moabului, David și-a stabilit tabăra în cetățuie (22:4) cunoscută azi sub numele de Masada. De acolo, activitatea sa l-a dus înspre nord la Afec și înspre sud la Amalec.